

A kereszt életünk része

Élt Moszkvában egy német orvos. A mindennapi betegai mellett sok időt szánt arra, hogy a város szegénynegyedét járta, kereste azokat a betegeket, akiknek már ahhoz sem volt ereje, hogy a rendelőig elmenjenek. És sokat járt a börtönbe is, a fogvatartottakat, a rabokat gyógyítani, kezelni.

Önzetlen szolgálatát városszerte ismerték, ezért „Moszkva angyalának” nevezték. Egyszer meglátogatta őt a moszkvai metropolita, a város legfőbb vallási méltósága, vezetője. Amikor beszélgetésük során éppen a börtönben lévőkre terelődött a szó, a metropolita megjegyezte: „Akit elítéltek, az bűnös.” Az orvos erre a rendelő falán lévő egyszerű fakeresztre mutatva ezt válaszolta: „Szerintem az elítéltek csak megfedkeztek Krisztusról.”

Érdekes feltennünk a kérdést: Hordozod-e a keresztet? Vagy már megfedkezted rőla? Kereszt nélkül nincs keresztény élet. Kereszt nélkül nincs krisztusi élet. A kereszt irányít minket,

életünk része. Sok kritika éri a keresztényeket, a híveket és a közösségeket, magát az Egyházat, amelyek bizony fájdalmasan érintenek minket, akár jogtalanok, akár jogosak. Valóban sokszor méltatlanok a támadások és nem jószándékból fakadnak. De azokat a jószándékú kritikákat mindenképpen érdemes meghallgatnunk, amelyek keresztthordozásunk hiányosságaira mutatnak rá. A kereszt elsősorban nem egy tárgy, amit kiteszünk a templomok vagy más épü-

letek falára. Fel lehet azon háborodni, ha valahol az iskolák termeiből el akarják távolítani a keresztet. Igen, szükséges, hogy védjük a keresztény értékeinket! De aki a saját életéből eltávolította a keresztet, az ne háborogjon olyan hangosan! Szép dolog, ha valaki keresztet hord a nyakában és nem szégyelli azt mások előtt. De ez csak akkor válik hiteles tanúságtétellé, ha észreveszi a rászorulóknak Krisztust és segít nekik keresztjük hordozásában.

Hordozod-e a keresztet?

Vallásos vagy? Gyakorlod a vallásodat? Gyakorló hívő vagy? Ezeket és a hasonló kérdéseket egyetlen kérdés sűriti magába: Hordozod-e a keresztet?

Egyszer valaki kicsit fellengzősen mutatta, hogy milyen szép keresztet hord a nyakában. Püspöki mellkereszteket megszégyenítő darab volt. Aztán a mellén lógó keresztet szorongatva szinte áradozva kezdett beszélni vallásosságáról. Farizeusokat megszégyenítő öndicséret volt.

De Jézus nem a mellén, hanem a hátán vitte a keresztet. Jobb lenne, ha mindenki úgy hordaná a sajátját. Lehet-e másképpen értelmezi Jézus szavait, amit a mai vasárnap evangéliumában olvasunk: „Aki nem veszi föl a keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám?”

Te vagy számomra az út

Életem Ura, Jézus Krisztus! A kereszt és a keresztthordozás életformát, gondolkodást és cselekvést jelent. Akkor tudom megváltoztatni a világot, ha a kereszt már megváltoztatta az életemet.

Készen állok, hogy tétovázás nélkül induljak és kövesselek téged! Tudom, hogy nehéz lesz ez az út számomra, de vállalom, mert ez vezet holt múltamból a jövő felé, az örök élet felé, az üdvösség felé. Nem tart vissza semmi. Nem hátráltathat semmi. Nem akadályozhat semmi. Te vagy számomra az út és te vagy a cél! Te légy vezetőm az örök élet felé! Te vagy az egyetlen, akiben megtalálom boldogságom és örök életem. Segíts, vezess, élj bennem! Adj erőt, hogy hűséges tanítványod és követőd legyek!

**Évközi 13.
vasárnap**

2Kír 4,8-11.14-16a
Róm 6,3-4. 8-11
Mt 20,37-42

**Hétfő, Szent
Péter és Pál**

ApCsel 12,1-11
2Tím 4,6-8. 17-18
Mt 16,13-19

Kedd

Ám 3,1-8
Mt 8,23-27

Szerda

Ám 5,14-15. 21-24
Mt 8,28-34

**Csütörtök, Sarlós
Boldogasszony**

Róm 12,9-16b
Lk 1,39-56

**Péntek, Szent
Tamás apostol**

Ef 2,19-22
Jn 20,24-29

Szombat

Ám 9,11-15
Mt 9,14-17

**Évközi 14.
vasárnap**

Zak 9,9-10
Róm 8,9.11-13
Mt 11,25-30